

2 километра, обръща се изново на истокъ по направление към селото Кара-Евренъ и на 400 метра на западъ отъ това послѣдното, а именно отъ точката въ която границата се прѣсича съ пътя отъ Кара-Евренъ за Текеджа, спуска се наново на югъ по водораздѣлната линия на Стралджа, мѣжду селата Кара-Евренъ и Евренисъ-Кьой (развалено), отъ една страна и Текеджа, отъ друга и достига връха отъ гдѣто се отдѣля пътя за Карабааларъ (Карабааларъ въ карта № 3) отъ този идущъ отъ Евренъ-Кьой за Белевренъ. Отъ послѣдний пунктъ границата се направлява на западъ; слѣдва ту надъ ту подъ пътя, който върви по водораздѣла мѣжду Текеджа и Ахлатли и прѣди да достигне прохода Сичеджа, мѣжду с. с. Белевренъ и Ахлатлий, обръща се на югъ—югозападъ, прѣсича пътя мѣжду послѣднитѣ двѣ села, и слѣдъ като прави едно извиване по водораздѣла на Беджане баиръ, достига до Акъ-Мезаръ.

Въ по-нататъшното си движение отъ Акъ-Мезаръ, пограничната линия се уклтва пакъ на западъ, по водораздѣлната линия на Арабаджи-баиръ и Керванъ-Сарай-баиръ и достига връха Кара-Укушъ, като въ това си движение оставя отъ къмъ сѣверъ въ България селата Белевренъ, Голѣмо и Малко Алмалий, а на югъ въ Турция — Топчуларъ, Арманъ-Махле и Петро-Махале. При напушанieto на връха Кара-Укушъ границата взема югозападно направление, минава на истокъ отъ с. Кайбиляръ, което остава въ България и на западъ отъ Малкочларъ, въ Турция, обикаля границата на послѣдното това и по водораздѣла на Кирезли-баиръ достига до връха, лѣжащъ на югозападъ отъ горний, а именно до този връхъ, въ источната страна на когото има началнитѣ си извори Къзълджикли-Дере, притокъ на Теке-Дере, а въ западната — Ючь-Клисе-Дереси, притокъ на р. Попова. Отъ този връхъ за по-нататкъ границата като взема пакъ своето главно направление т. е. отъ истокъ къмъ западъ, върви по пътя извѣстенъ подъ името Тата-Иолъ и послѣ по водораздѣлната линия на Коджа-Баиръ-Алаалари и, като достигне връха Шакиръ-Баба-Текеси, на истокъ отъ с. Вуюкъ-Дервенъ, завива пакъ на югъ — югозападъ, което направление на движението си държи до като достигне источната частъ на Скрипка-Баиръ. Въ това си протяжение тя оставя на югъ въ Турция с. с. Девлетъ-Агачъ, Омаръ-Абасъ, Вайсалъ, Хаджиларъ и Кючюлий, а въ България — Оджа-Кьой и Голѣмъ-Дервенъ.

Отъ Скрипка-Баиръ границата въ движението си на западъ, слѣдъ като прѣсича шосето отъ Голѣмъ-Дервенъ за Одринъ, върви по водораздѣла мѣжду селата Теке (въ Турция) и Куртъ-Аланъ (въ България), прѣприча прѣзъ връха Меликъ-Баба-Тепеси (въ 5-а и 3-а верстовата карти—Великъ-Бабаси), право на сѣверъ отъ селото Хамза-Бейли, остающе въ Турция и, като заобикаля послѣдното това отъ къмъ западъ, прѣзъ връха Къзълджикъ-Бариръ, гдѣто направлението си обръща вече на западъ-югозападъ, достига до най високата точка, въ която този връхъ се свършва на югъ.

Отъ послѣдний връхъ границата напуша водораздѣлната линия, и безъ, обаче, да изменя направлението си, минава прѣзъ единъ долъ мѣжду Кираджи-Баиръ и Узунъ-Баиръ и послѣ прѣзъ самия връхъ на този послѣдний и достига до лѣвни брѣгъ на р. Тунджа, която и прѣсича на около 1200 метра по надолу отъ брода, който мѣстнитѣ жители познаватъ подъ името „Доклянка гечитъ“.